

Previnenia proti čistote

30. 5. 2010, Slávnosť Najsvätejšej Trojice – „C“

Bratia a sestry, pred dvoma týždňami sme si predstavili šieste Božie prikázanie ako Boží plán ochrániť dôstojnosť a intimitu človeka. Hovorili sme, že telesná stránka človeka je úžasný dar, len ho treba využívať v súlade s Božím poriadkom, že je to niečo bytostné a dôležité (nielen nejaká podružná bezvýznamná záležitosť), a že k týmto otázkam treba pristupovať s úctou a vážnosťou a zároveň netreba sa ich báť. Ešte sme si povedali, že všetci sme povolani k mravnej čistote, ktorá nám zabezpečí, že nebudeme na seba hľadieť len jednorozmerne (len telesnými očami), akoby jediným zmyslom sexuality bola telesná rozkoš a uspokojenie svojich telesných žiadostí. To je veľmi obmedzený a redukovaný pohľad na človeka, ktorý ho v skutočnosti ponizuje a zotročuje. Predstavili sme si tiež cudnosť ako obranný mechanizmus, ktorý nás chráni pred zneužitím zo strany iných, ktorým chránime našu intimitu. Dnes si chceme povedať konkrétne hriechy proti čistote a proti cudnosti. Hriechy proti manželstvu si necháme na predposlednú katechézu, keď budeme hovoriť o deviatom Božom prikázaní.

Ako vždy môžeme zhrešiť myšlienkami, slovami alebo skutkami. Pán Ježiš hovorí: „**Počuli ste, že bolo povedané: «Nescudzoložiť!» No ja vám hovorím: Každý, kto na ženu hľadá žiadostivo, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci.**“ (Mt 5, 27-28) Teda oddávať sa nečistým túžbam a predstavám sa tiež protiví Božej vôli. Nie je hriech, keď nám napadne nejaká erotic-ká myšlienka, keď nám to nevdojak príde na myseľ. Hriech je, ak to rozvíjame, ak sa týmto myšlienkam, túžbam a predstavám oddávame.

Podobne nečisté pohľady, vyhľadávanie nemravností v časopisoch, filmoch, na internetových stránkach, v situáciách zo života sú ťažko hriechne. Síce sa nejedná o nečistý skutok, ale kŕmime svoj zrak obrazmi, ktoré nám zatemňujú myseľ a skôr či neskôr privádzajú k nečistému skutku. Pán Ježiš jasne hovorí: „**Lampou tela je oko. Ak bude tvoje oko čisté, bude celé tvoje telo vo svetle. Ale ak sa tvoje oko zakalí, bude celé tvoje telo vo tme.**“ (Mt 6, 22-23a) A na inom mieste: „**A ak ťa zvädza na hriech tvoje oko, vylúp ho a odhod' od seba: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života s jedným okom, ako keby ťa mali s obidvoma očami vrhnúť do ohnivého pekla.**“ (Mt 18, 9) Nie je hriech, keď nechtiac zbadáme nejaký obraz alebo scénu, ktoré zvädzajú na nečistotu. Hriech je, ak v tom pohľade zotrváme alebo ho vyhľadávame, resp. ho ďalej rozvíjame vo svojej fantázii.

Ľudia, ktorí vystavujú svoje telá, a takto sa predávajú, ťažko hrešia proti cudnosti. Apoštol Pavol píše: „**Neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nepatríte sebe? Draho ste boli kúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele.**“ (1 Kor 6, 19-20) Kto sa na to pozerá, vlastne schvaľuje a obdivuje toto zlo. Vzrušuje sa na ľuďoch, ktorí padli pod obraz Boží v zmysle 6. prikázania. Že pornografia a exhibicionizmus sú proti ľudskej dôstojnosti, si môžeme ľahko ukázať. Pozerali by sme sa na to alebo schvaľovali by sme to, keby sme tam uvideli svoju matku, brata, manželku, snúbenca alebo vlastné dieťa? Tí, čo predávajú svoje telá, sú predsa tiež deti, súrodenci alebo rodičia niekoho. Ale predovšetkým všetci sme stvorení na obraz Boží. Oslavujme teda Boha vo svojom tele!

Slovami hrešíme proti „šestke“ vtedy, keď rozprávame alebo počúvame nemravné, sprosté a dvojzmyselné reči a ešte k tomu sa na nich výborne zabávame. Ak sú pri tom malé deti, pridáva sa aj pohoršenie. Apoštol Pavol píše: „**Smilstvo a akákoľvek nečistota ... nech sa ani len nespomenú medzi vami, ako sa patrí na svätých, ani mrzkosť ani hlúpe reči a neprístojné žarty, lebo to sa nesluší; radšej vzdávajte vd'aky.**“ (Ef 5, 3-4) O sexualite treba hovoriť, ale vždy primerane veku a postaveniu ľudí, s ktorými sa bavíme a vždy s úctou a vážnosťou; dá sa aj vtipne a nemusí to byť hriech.

Nakoniec nám zostali hriechy proti čistote skutkami. Vo Svätom písme máme niekoľko katalógov, kde sa vyslovene spomínajú konkrétne hriechy proti šiestemu prikázaniu. Naprí-

klad u Pavla: „*Nemýľte sa: ani smilníci ani modloslužobníci ani cudzoložníci ani chlipníci ani súložníci mužov ... nebudú dedičmi Božieho kráľovstva.*“ (1 Kor 6, 9b-10) „*Skutky tela sú zjavné: je to smilstvo, nečistota, chlipnosť ... O tomto vám vopred hovorím, ako som už povedal, že tí, čo robia takéto veci, nedosiahnu Božie kráľovstvo.*“ (Gal 5, 19-21) „*Umŕtvujte teda svoje pozemské údy: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadostivosť ... Pre takéto veci prichádza Boží hnev na odbojných synov.*“ (Kol 3, 5-6) „*Žime počestne ako vo dne; nie v hýrení a opilstve, nie v smilstve a necudnosti ... ale oblečte si Pána Ježiša Krista; a o telo sa nestarajte podľa jeho žiadostí.*“ (Rim 13, 13-14) Minule sme si povedali, že podľa Svätého písma, kresťanskej tradície a učenia Cirkvi len vtedy je sexuálny skutok morálne dovolený, keď mám **spoločníka, ktorý je ľudského druhu a rozdielneho pohlavia. Tento skutok má byť vykonaný len medzi partnermi, ktorí sú spojení v platnom manželskom zväzku, a to prirodzeným spôsobom až do konca.** Boh dáva „návod“, ako používať sexualitu, aby to bolo pre človeka požehnaním a skutočným šťastím. Tento návod má päť bodov. Porušením hociktorého bodu človek koná proti Božiemu poriadku, schádza z bezpečnej cesty. Veľmi trefne je to vyjadrené v žalme: „*Nepravosť našepkáva hriešnikovi v hĺbke jeho srdca; pred jeho očami nieta bázne Božej. Sám sebe lichotí do vlastných očí, aby nemusel poznať svoju nepravosť a zanevrieť na ňu. Na svojom lôžku premýšľa o nepravosti, dáva sa na cesty nedobré.*“ (Ž 36, 2-3.5)

Ak teda nemám spoločníka, jedná sa o *masturbáciu* (sebaukájanie). Ak nie je tento spoločník ľudského druhu, ide o rôzne druhy *úchylností*, ako napríklad zoofília a ďalšie. Ak nie je spoločník opačného pohlavia, je to hriech *homosexuality*. Je rozdiel medzi homosexuálnym cítením, ktoré samo osebe nie je hriechom, a homosexuálnym skutkom, ktorý je vždy ťažkým hriechom. Intímne objatie je dovolené len v platnom manželskom zväzku. Proti tomu sú *smilstvo, verejný konkubinát, cudzoložstvo, prostitúcia a znásilnenie*. A napokon má byť vykonané prirodzeným spôsobom až do konca, proti čomu je *umelá antikoncepcia, rôzne nedôstojné techniky a prerušovaný styk*.

Posledné dva body sa týkajú manželstva, ide o hriechy proti manželstvu, preto ich podrobne rozoberiem v deviatom prikázaní. Dnes máme hriechy proti čistote, preto sa ešte zastavím pri homosexualite, lebo sa veľa hovorilo o registrovaných partnerstvách, homosexuálnych manželstvách a právach homosexuálov a iných sexuálnych menších. Chcem zdôrazniť, že my tu nie sme na nejakom filozofickom krúžku alebo v politickej relácii. My sme tu v Božom chráme a hovoríme si veriaci kresťania katolíci. Pre nás je najvyššia autorita Boh, ktorý hovorí cez Bibliu (Sväté písmo) a skrze kresťanskú tradíciu a učiteľský úrad Cirkvi pod vedením pápeža. Nás nemusí trápiť, či tieto argumenty obstoja v Európskej únii, pretože Boh je pre nás väčšia autorita ako celá Európska únia a „*Boha treba viac poslúchať ako ľudí.*“ (Sk 5, 29b) My ako veriaci kresťania katolíci si z presvedčenia, ktoré vyplýva zo Svätého písma, myslíme, že homosexuálne správanie je proti večnému Božiemu zákonu. A preto podľa vzoru Ježiša milujeme hriešnika, ale nenávidíme jeho hriech. Neslobodno po homosexuáloch ani hádzať kamene a častovať ich oplzlými slovami – čo je hriech proti 5. prikázaniu, ani neslobodno schvaľovať ich životný štýl a podporovať ich požiadavky – čo je hriech proti 6. prikázaniu.

Naši priatelia ateisti síce môžu povedať, že Biblia je pre nich zdrap papiera a ľudské výmysly, ale to isté sa dá povedať o Lisabonskej zmluve alebo o hociktorom hlasovaní Európskeho parlamentu. Naša zodpovednosť a záväzok pred Bohom je hájiť večný Boží zákon zjavený v Písme a potvrdený kresťanskou tradíciou. Nech nám Pán pomáha žiť čisto a dôstojne, ako sa na Božie deti patrí.